

a sđzerž mje pschi žiwjenju. Ja wěm, so by wschedomózny Wótz, mudry Wótz, hnadny a luboscziwy Wótz: k komu druhemu dyrbjalo džeczo w swojej nusy czekacz, khiba k swojemu wótzej? Anježe, Božo Wótcze w njebešach, šmil šo nade mnu! Anježe, Božo Ssyno, šwěta šbóžniko, šmil šo nade mnu! Anježe, Božo šwjaty Ducho, šmil šo nade mnu! Kaž šo wóczez šmili nad džeczimi, tak šo šmili tón Anješ nad tymi, kotřiž šo jeho boja. Ach šmil šo tež nade mnu! Ssym-li njepoškusčne džeczo byk, dha šo teho wutrobnje šaju; šym-li wot tebje šo šdalował, dha šo šašo wróczu. Šdyž tamny nan nad šwojim šhubjenym šynom šo šmili, dha tež ty mje nochzyk šaczišnyč, kiž w pokucze a wěrje nětk k tebi šo pschibližuju a šdychuju: „Ach šmil, ach šmil šo nade mnu, cze prošcu, Božo, š wutrobu.“ Chzesch-li ty hrěchi pschizpicž, o Anježe, šchtó psched tobu wobšteji? W džeczazym dowěrjenju, mój Wótcze, cžakam na twoju pomoc. Ja šym hižom špóšnał, so šo woboje derje hromadže šnješe: džeczo Bože bycz a tola khorj a hubjeny a š wjele kšchizom wobczěženy bycz. Teho dla tež mje šatan njedyrbi w mojim džeczazym dowěrjenju šamolicž. Ale daj mi tež bóršy twoju wótznu wutrobu wohladacz, so nješby na mnje šapomnik. Daj mi twoju wótznu ruku žiwje šacžuwacz. Šomhaj mi po twojej wulkej šmilnošči.

Na tebje, Anježe, šym ja kšchčeny
 A horjewšaty k twojem' džeczatštwu.
 Ja šym twój droho wukupjeny:
 Ty ša mnje krej by pschelał na kšchizju.
 Tež nětk we cžerpjenju mi blisko by
 A škyschisch moje šłabe modlitwy.

Šamjen.